

NTFR 2015/1610 Geen vergoeding immateriële schade na vele succesvolle bezwaren

Rechtbank Zeeland-West-Brabant 17 maart 2015, nr.14/5956

Belastingjaar/tijdvak	2014	Brondocument
Wetsartikelen	Awb-art. 8:88	
Auteur	mr. M.H.W.N. Lammers	
ECLI	ECLI:NL:RBZWB:2015:1638	

Samenvatting

Belanghebbende heeft met succes bezwaar gemaakt tegen zijn WOZ-beschikking. Dit is de achtste keer in tien jaar tijd. Om die reden wil belanghebbende een vergoeding voor geleden immateriële schade: er is volgens belanghebbende sprake van onrechtmatig handelen dat spanning en frustratie heeft opgeleverd.

De rechtbank oordeelt dat belanghebbende niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij zodanig geleden heeft onder de besluiten van de heffingsambtenaar dat sprake is van geestelijk letsel dat bestaat uit ernstige inbreuken op de persoonlijke levenssfeer of op andere persoonlijkheidsrechten van belanghebbende. De rechtbank wijst het verzoek om immateriële schade af. (Verzoek afgewezen.)

Commentaar

Op grond van art. 8:73 Awb kan aan de belastingplichtige een schadevergoeding worden toegekend. Die schadevergoeding kan uit materiële schade bestaan, maar ook uit immateriële schade. Op grond van dit artikel kan de bestuursrechter de belastingplichtige een schadevergoeding toekennen, maar hij is niet exclusief bevoegd. De belastingplichtige kan zich ook wenden tot de civiele rechter op grond van een onrechtmatige daadsactie.

De rechtbank wijst in dit geval op art. 8:88 Awb als het artikel waarin de bevoegdheid voor de belastingrechter is geregeld over verzoeken om (immateriële) schadevergoeding. Dit artikel is met ingang van 1 juli 2013 in werking getreden en voorziet in een regeling dat de bestuursrechter bevoegd is op verzoek van een belanghebbende een bestuursorgaan te veroordelen tot vergoeding van schade die is geleden of die de belanghebbende zal lijden als gevolg van een onrechtmatig besluit, een andere onrechtmatige handeling ter voorbereiding van een onrechtmatig besluit of het niet tijdig nemen van een besluit. Voor belastingzaken van lokale overheden is het nieuwe art. 8:88 Awb e.v. van toepassing. Voor belastingzaken van de Belastingdienst geldt dat op grond van het overgangsrecht is bepaald dat voorsnog alleen vennootschapsbelastingzaken onder toepassing van de nieuwe regeling vallen. Voor de andere belastingzaken geldt art. 8:73 Awb (oud) nog steeds.

Bij het beantwoorden van de vraag of een belastingplichtige immateriële schade heeft geleden, wordt in het fiscale recht aangesloten bij art. 6:106 BW. Dit artikel bepaalt dat ook de schade die is geleden door aantasting in de persoon op andere wijze dan door het toebrengen van lichamelijk letsel of door aantasting in eer of goede naam, voor vergoeding in aanmerking komt. De bewijslast dat sprake is van een 'aantasting in persoon' rust volgens de civielrechtelijke regels op de belastingplichtige.

De term 'aantasting in de persoon' uit art. 6:106 BW is vaag. Door benadeelde partijen, zoals belastingplichtigen, wordt dit aangegrepen om een immateriële schadevergoeding te claimen voor gevoelens omtrent boosheid, angst en spanning die zijn opgekomen door het onrechtmatige handelen van de Belastingdienst of de gemeente. De rechters in Nederland gaan daar echter niet in mee en leggen de term 'aantasting in persoon' uit in het verlengde van de aantasting in eer of goede naam.

In deze zaak vordert de belastingplichtige een vergoeding van immateriële schade omdat hij acht jaar op rij de WOZ-waarde van zijn woning heeft moeten 'aanvechten'. Dit heeft spanning en frustratie bij de belastingplichtige opgeleverd. In lijn met HR 13 januari 1995, nr. 15.558 oordeelt de rechtbank dat deze verschijnselen van psychische aard niet kunnen worden beschouwd als een aantasting in persoon, zodat de belastingplichtige geen aanspraak kan maken op immateriële schadevergoeding.

[1] Mr. M.H.W.N. Lammers is advocaat bij Jaeger advocaten-belastingkundigen te Amsterdam.

Bron: <http://www.ndfr.nl/link/NTFR2015-1610>

Datum: 25-4-2016 13:06:49

Alle rechten voorbehouden. Alle auteursrechten en databankrechten van deze tekst worden uitdrukkelijk voorbehouden. Deze rechten berusten bij Sdu Uitgevers. Niets uit NDFR mag worden veeelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen of enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever. All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted in any form or by any means, electronic, mechanical, photocopying, recording or otherwise, without the publisher's prior consent.